

gennem en Aarrække førte Forsøg, at der er andraget om en Bevilling paa 7,000 Kr., men ganske vist mener jeg ogsaa, at det maa være en i Tid begrænset Bevilling, der her gives. — Af de til Skytteforeningerne opførte forøgede Beløb af 10,000 Kr. er der af det ærede Udvalgsflertal i alt tiltraadt 9,000 Kr. Jeg takker for denne Bevilling og er enig med Udvalget i, at naar man vil nedsætte det foreslaaede Beløb, saa er den opførte Sum til Præmierifer den, hvorpaa man hensigtsmæssigst kan tage Nedsættelsen, idet jeg særlig sætter Pris paa, at man har fulgt mig med Hensyn til det forøgede Tilskud til Delingsførerkursus og det forøgede Tilskud til Ammunition.

Der er saa tilbage det Samraad, hvorved der har været forhandlet om Skudsmaalsbøgers Anvendelse i Dampskibsrederiforeningen. Som det vil erindres, omtaltes allerede disse i det forenede Dampskibsselskab indførte Skudsmaalsbøger ved 1ste Behandling af Finansloven. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der *kan* ske Misbrug ved Anvendelsen af disse Bøger, der *kan* finde Misbrug Sted, som ville kunne være til Skade for den paagældende Mand. Men man maa dog ogsaa se, hvorledes Sagen nærmere forholder sig, idet jeg skal forudsikke, at disse Skudsmaalsbøger, om det end vistnok er vedtaget, at de skulle anvendes af Dansk Dampskibsrederiforenings Skibe, dog endnu kun ere bragte i Anvendelse af Det forenede Dampskibsselskab, saaledes at naar f. Eks. en Fyrbøder har været ansat ved et af Selskabets Skibe, og maaske har faaet et Skudsmaal, som vil gøre det vanskeligt for ham at faa en ny Ansættelse, gælder dette dog i ethvert Tilfælde kun for Det forenede Dampskibsselskabs Skibe, idet de øvrige her i Kjøbenhavn hjemmehørende Dampskibe hidtil ikke have forlangt at faa forelagt et saadant Skudsmaal ved Forhyringen. Der er sket Henvendelse til mig fra Fagforeningernes Side om at faa Afgivelsen af saadanne Skudsmaal ved Lov forbudt paa samme Vis, som Skudsmaal er ved Lov af 29. Marts 1867 forbudt for Tjenestefolk. Men hertil skal jeg bemærke, at det allerede er forbudt ved Lov at indføre Skudsmaal i Søfartsbøgerne; i den Henseende er der ganske overensstemmende Bestemmelse for Tjenestefolks Skudsmaalsbøger og Sømands Søfartsbøger, altsaa de af Staten foreskrevne Bøger, hvoraf de vedkommende skulle være i Besiddelse. Ved

Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 52 er det foreskrevet, at hverken Vedtegninger om overgaaede Straffedomme eller Skudsmaal maa indføres i Søfartsbogen. Det var nemlig hidtil saaledes ordnet ad administrativ Vej, at Søfartsbogen havde Rubrikker til Afgivelse af saadanne Skudsmaal. Der var af Justitsministeriet anordnet, at i Søfartsbogen skulde hver anden Side være blank. Oven over denne blanke Side stod trykt: Her kan indføres Skibsførerens Vidnesbyrd om den søfarendes Forhold paa Rejsen. Men dette er nu forbudt; altsaa, i Søfartsbogen, den Bog, Staten har foreskrevet, at Sømanden skal være i Besiddelse af, ligesom Tjenestetyendet skal være i Besiddelse af Skudsmaalsbøger, maa intet Skudsmaal indføres. Endvidere skal en Sømand være i Besiddelse af en Afregningsbog, som indeholder den mellem ham og det paagældende Skib ved Forhyringen indgaaede Kontrakt. Der foreligger ikke noget Lovforbud mod at indføre noget Skudsmaal i Afregningsbogen, men paa den anden Side foreligger der heller ikke et eneste Tilfælde, hvor saadanne Skudsmaal ere blevne indførte, ligesom i det hele Afregningsbogen ikke er indrettet til, at der deri kan indføres noget saadant. Det, der altsaa finder Sted inden for Det forenede Dampskibsselskab, er, at det forlanger, at Manden skal modtage og beholde i Besiddelse, saa længe han er i Selskabets Tjeneste, en ganske privat Bog, en løs Vidnesbyrdbog, hvori Kaptajnen eller Maskinmesteren, eftersom Manden har været Dæksmand eller Maskinmand, naar hans Forhyring er til Ende, indfører et Vidnesbyrd om ham. Nu spurgte den ærede Ordfører for Mindretallet mig, om jeg ikke agtede at søge tilvejebragt Lovhjemmel for, at saadanne Skudsmaal bleve afskaffede. Men det staaer mig ingeniunde klart, og jeg tror i Grunden heller ikke, at det kan staa det ærede Medlem klart, hvorledes en saadan Lovhjemmel skulde kunne skaffes. Det maatte altsaa være en Lov, hvorved man under Strafansvar forbød at afgive et hvilket som helst Vidnesbyrd om en Mand, som man havde haft i sin Tjeneste. Og naturligvis kunde man ikke indføre saadanne ganske enestaaende Regler alene for Sømand, men de maatte ogsaa gælde i alle øvrige private Tjenesteforhold — i det hele taget, et Forhold, som jeg tror, det vilde være mere end vanskeligt at ordne ved Lov. En Kaptajn eller Reder for et Dampskib siger til en Mand, der søger Hyre hos ham: „Har